

мракъ и невежество, въ които сми ний и до днес; само чрезъ неуморимите трудове на началниците и управителите си съз mogli да поотворятъ очите си, да различатъ доброто отъ злото и да спечалатъ европейските искуства, наука и животъ“.

„Редъ е дошълъ днесъ и до настъ; ний ще много да напрѣднемъ ако ма поддържавате въ предприятията ми, ако ма слушате безъ никакви съпротивления и ако искате да различите доброто отъ злото“.

„Азъ ви казвамъ, че ще доде единъ денъ когато науката и образоването ще оставатъ сегашното си местопребиване — Англия, Франция и Германия — и ще споходятъ и настъ; трудъ иска обаче“.

„Азъ бихъ ви съвѣтвалъ никога да не забравете латинската пословица: „*ora et labora*“ (моли са и труди са) и ще видите, че ще доде единъ денъ когато ще заминемъ всичките европейски държави; тъй само ний ще можемъ да въздигнемъ славата на Русия до небесата“.

Старите бояри съ дълбоко мълчание слушали монарха и, като изразили съгласието си съ нѣговите думи, казали: „да, да, туй е право“! следъ всичко туй вторично заявили повиновението си, палунали ржката му и зели чашите съ водката, тѣхната обикновенность; отъ всичко туй, господаря заключилъ до колко бѣ спечелилъ влияние вързъ тѣзъ и до колко би напрѣдналъ во великите си предприятия.

Въ онуй време е ходилъ слухъ изъ народа, че Петъръ I е билъ всезнающъ и всемогъщъ; туй е било съвѣршенно вѣрно. Никой днесъ не може да отрече, че Петъръ е билъ първъ благоразуменъ министъ, искусенъ генералъ, офицеръ и воиникъ на държавата си, най-учения отъ всичките руски богослови и философи, превъзходенъ историкъ и меха-